

Endelige kreditoplysninger

Forslaget til § 8, stk. 3, går ud på, at kreditgiveren i det tilfælde, hvor de afgivne kreditoplysninger er af foreløbig karakter, snarest muligt skal sende meddelelse om de endelige kreditoplysninger til forbrugeren. Bestemmelsen tager navnlig sigte på realkreditlån, hvor de kreditoplysninger, der fremgår af tilbudet, ofte vil være af foreløbig karakter, jf. nærmere herom afsnit 4.2. i bemærkningerne til lovforslaget.

For så vidt angår realkreditinstitutternes pligt til at afgive meddelelse til forbrugeren om de endelige kreditoplysninger er det i bemærkningerne til lovforslaget præciseret, at denne pligt ikke gælder i den situation, hvor realkreditlånet afregnes ved udlevering af obligationer til forbrugeren, som realkreditinstitutterne ikke skal realisere på forbrugers vegne. Dette skyldes, at realkreditinstitutterne i disse tilfælde ikke vil få oplysninger om obligationernes realisering og dermed heller ikke om størrelsen af det endelige låneprovenu, jf. nærmere pkt. 5.2. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget (side 12) og bemærkningerne til lovforslagets § 1 (side 13).

Efter Justitsministeriets opfattelse forudsætter bestemmelsen for så vidt angår sælgerpantebreve på tilsvarende måde, at der alene er pligt for en ejendomsmægler eller ejendoms-handler til at sende forbrugeren meddelelse om de endelige kreditoplysninger i den situation, hvor ejendomsmægleren eller ejendoms-handleren hjemtager ejerskiftelånet på sælgers vegne og dermed kommer i besiddelse af de oplysninger, der medfører en endelig regulering af sælgerpantebrevet.

Bemyndigelsen tænkes i denne forbindelse også anvendt til at fastsætte nærmere regler om afgivelse af endelige kreditoplysninger som nævnt i forslaget til § 8 a, stk. 3. Der kan således f.eks. fastsættes regler om, at de endelige kreditoplysninger skal være begrænset til nogle af de oplysninger, der er nævnt i kreditaftalelovens §§ 9 og 14, f.eks. til angivelse af realkreditobligationernes eller sælgerpantebrevens endelige kursværdi.

Der vil endvidere kunne fastsættes nærmere regler om, at realkreditinstitutterne skal oplyse forbrugeren om, hvilken kurs realkreditobligationerne har på det tidspunkt, hvor obligationerne bliver udleveret til forbrugeren eller

dennes pengeinstitut, selv om realkreditinstitutterne som nævnt ikke er forpligtet til at give endelige kreditoplysninger i denne situation.

Henstand

Bemyndigelsen tænkes endvidere anvendt til helt eller delvis at undtage visse aftaler om henstand fra pligten til at afgive kreditoplysninger. Det forudsættes i den forbindelse, at aftalen om henstand har en varighed på maksimalt 1 år. Kreditoplysningerne kan eventuelt begrænses til at vedrøre f.eks. de kreditomkostninger, der er forbundet med henstanden, herunder rente og stiftelsesomkostninger (gebyr).

Forbrugerbegrebet

Bemyndigelsen kan også anvendes til at foretage en nærmere afgrænsning af forbrugerbegrebet i forbindelse med lån mod pant i fast ejendom, f.eks. set i relation til de ejendoms-kategorier, der er fastsat i realkreditloven. Det er i den forbindelse ikke tanken at fravige eller på nogen måde svække det forbrugerbegreb, som er fastsat i kreditaftalelovens § 1, men alene hvis det er muligt at præcisere, hvad der følger af dette forbrugerbegreb med hensyn til lån mod pant i fast ejendom.

Opbevaring

Der er ikke i kreditaftaleloven fastsat regler om, hvor længe kreditgiverne skal opbevare de kreditoplysninger, som er afgivet til forbrugeren i medfør af kreditaftaleloven. Der er imidlertid særlige regler i loven, som giver kreditgiveren et incitament til at opbevare kreditoplysningerne, i hvert fald så længe kreditaftalen består. Som eksempel kan nævnes kreditaftalelovens § 23, stk. 1, der fastsætter, at forbrugeren højst skal betale lånebeløbet og en årlig rente af den til enhver tid værende restgæld, der svarer til Nationalbankens diskonto med et tillæg af 5 pct., hvis kreditomkostningerne ikke er afgivet i overensstemmelse med kreditlovens § 9, stk. 1, nr. 3. Det er kreditgiveren, der i almindelighed skal bevise, at oplysningspligten er iagttaget. For at sikre sig dette bevis vil kreditgiveren derfor typisk opbevare de afgivne kreditoplysninger.

Justitsministeriet vil overveje, om det er hensigtsmæssigt, at der i bekendtgørelsen fastsættes nærmere regler om, hvor længe det har re-